

Klage på avslag på parkeringstillatelse for forflytningshemmede, datert 24/9-18

Min sønn [REDACTED], med diagnosen Downs syndrom født [REDACTED], har fått avslag på parkeringstillatelse for forflytningshemmede.

Avslaget begrunnes med at mangel på gangevne grunnet **atferd** ikke gir grunnlag for parkeringsbevis. Dette er jeg uenig i, da [REDACTED] sin gangevne er lik: **0** meter, når han ikke vil gå.

§ 1 i forskrift om parkering for forflytningshemmede sier: *formålet med denne forskriften er å gi forflytningshemmede med et reelt behov for parkeringsplass et tilgjengelig parkeringstilbud.*

Sitter barnet ditt i rullestol, er det lettere å frakte det over avstand, enn hvis din sønn på 30 + kilo har bestemt seg for at han ikke vil reise seg opp å gå. [REDACTED] har derfor et hyppig og reelt behov for et tilgjengelig parkeringstilbud. Jeg vil argumentere med at i det øyeblikket [REDACTED] setter seg ned og ikke vil gå, **er** han forflytningshemmed.

Når disse episodene oppstår, bruker vi masse tid, tiltrekker oss til tider masse oppmerksomhet, på å lokke/lure/overtale han til å reise seg opp. Dette stresser oss, som familie og storebror på 12 år trekker seg unna, da han blir flau. Kravet om lik tilgjengelighet for [REDACTED] som en likeverdig deltaker i samfunnet, uavhengig av diagnose, blir dermed ikke oppfylt.

Vi vil at [REDACTED] skal være et fullverdig medlem av familien vår og ha tilgang til det offentlige rom på lik linje, som mennesker uten diagnose. Det innebærer at vi ønsker at han kan være med på alt vi gjør.

Vi har fått innvilget parkeringsbevis for forflytningshemmede siden [REDACTED] var 3 år, da begynte han så vidt å lære seg å gå. Dette har gitt [REDACTED] en frihet og likeverdig tilgang til det offentlige rom.

[REDACTED] har behov for kortest mulig avstand fra bilen til målet og fra målet til bilen. Hvis han ikke ser hvor, eller hva vi skal kan han lett gå i vranglås/protestere. Det vil si at han setter seg ned og nekter å gå videre. Han kan rope og bli sint hvis vi oppfordrer han til å gå. Det samme gjelder når han er sliten, lei eller ikke får viljen sin. Da er det avgjørende for [REDACTED] å ha kortest mulig vei til bilen. T-bane og buss er noe vi kun bruker når vi absolutt må.

Steder vi har brukt parkeringsbeviset er:

Ukentlig: matbutikker, kjøpesentre, besøke venner og familie, allidrett.

Månedlig: diverse utflukter som, Teknisk museum, Leos lekeland, svømmehaller, reptilparken, Frognerparken, badestranden, Tusenfryd, kino o.l. Samt legetimer hos fastlegen og i spesialist helsetjenesten.

Vi har i tillegg alltid med oss parkeringsbeviset når vi reiser utenlands.

Dette avslaget gjør at vi dessverre blir nødt til å vurdere hvilke ting [REDACTED] kan bli med på.

Til slutt vil jeg si at det spiller ingen rolle at [REDACTED] fysisk er istand til å gå. Han har Downs syndrom, og med denne diagnosen medfølger også en sterk vilje. Den sterke viljen hans kommer med både et positivt og et negativt fortegn, som vi må leve med.

[REDACTED] er nå 9 år og 30+ kg. Vekt og høyde endrer seg stadig, mens psyken utvikler seg saktere. Han vurderes til å ha en mental alder per nå på ca. 3 år.

Jeg forventer at dere revurderer dette avslaget, da avslaget vil begrense [REDACTED] sin fullverdige deltagelse i samfunnet.

Med vennlig hilsen

[REDACTED]

[Redacted]

Unntatt offentlighet jfr

OM § 13 jfr Fvl § 13

Deres ref.:

Vår ref.: 12/16192-11

Saksbeh.: [Redacted]
Org. enhet: Juridisk avdeling

Dato: 29.10.2018

Arkivkode: 617,5

PARKERINGSTILLATELSE FOR FORFLYTNINGSHEMMEDE - KLAGE OVERSENDT

Vedlagt følger gjenpart av Bymiljøetatens oversendelsesbrev til klagenemnda for transportsaker for forflytningshemmede i ovennevnte sak.

Alle sakens dokumenter er nå oversendt for videre behandling i klagenemnda. Før saken behandles i nemnda sendes den først gjennom Velferdsetaten som er et faglig sekretariat for klagenemnda.

Dersom du ønsker å komme med tilleggsopplysninger eller bemerkninger angående saken, bes du ta skriftlig kontakt med Velferdsetaten.

Kontaktinformasjon:

Oslo kommunes klagenemnd for transportsaker for forflytningshemmede
v/Velferdsetaten, Postboks 30 Sentrum, 0101 Oslo

Epost: postmottak@vel.oslo.kommune.no

Erfaringsmessig må det påregnes noe tid før endelig vedtak i klagenemnda er fattet, dette som en følge av stor saksmengde.

Med hilsen

[Redacted]
førstekonsulent

Godkjent elektronisk

Velferdsetaten
Juridisk seksjon
Postboks 30 Sentrum
0101 OSLO

KOPI

Saksbehandler: [REDACTED]

Vår ref: 12/16192

Dato: 29.10.2018

KLAGE OVER AVSLAG PÅ SØKNAD OM PARKERINGSTILLATELSE FOR FORFLYTNINGSHEMMEDE

Klager: [REDACTED]

Ved brev av 09.10.2018 (dok. 6) påklaget [REDACTED] på vegne av sin sønn [REDACTED] Bymiljøetatens vedtak av 24.09.2018 (dok. 5) om avslag på søknad om parkeringstillatelse for forflytningshemmede. Klager søkte om tillatelse som passasjer av kjøretøy. Klager har tidligere hatt parkeringstillatelse fra Oslo kommune.

[REDACTED] har, som klagers mor, underskrevet klagen da sønnen er 9 år gammel, jf. forvaltningslovens § 28 første ledd og §32b.

Klagefristen er tre uker etter at vedtaket er kommet frem, jf. forvaltningslovens § 29. Klagen er rettidig fremsatt.

Saken oversendes Oslo kommunes klagenemnd for transportsaker for forflytningshemmede for klagesaksbehandling.

Sakens fremstilling:

[REDACTED] søkte på vegne av sin sønn [REDACTED] om parkeringstillatelse for forflytningshemmede som passasjer den 23.08.2018 (dok. 2). Det ble oppgitt at klager har Downs syndrom, er 9 år og veier 32kg. Han kan ofte nekte å gå dit foreldrene vil han skal gå, og han setter seg da ned eller løper/går feil vei.

Det ble oppgitt i søknaden at klager har behov for parkeringslettelse ved butikken 8-12 ganger i måneden, venner/familie 4-6 ganger i måneden, diverse utflukter som kino, museum, lekeland, svømmehall og kjøpesenter ca. 12 ganger i måneden.

[REDACTED] er ikke tildelt TT-kort.

Med søknaden fulgte også legeerklæring av 09.09.2018 (dok. 3), hvor det ble gjort nærmere rede for [redacted] forflytningshemming og gangevne. Det fremgikk at han har Downs syndrom, og at han har egen gangevne, men må følges kontinuerlig. Han må ofte bæres grunnet motvilje mot å gå. Videre er det oppgitt at klager har blitt så stor at bæring er blitt en for stor belastning for foreldrene. Det ble ikke oppgitt noen konkret gangdistanse.

Bymiljøetaten avslo søknaden i vedtak av 24.09.2018 (dok. 5), på bakgrunn av de fremlagte opplysningene i saken. Det ble vist til at [redacted] ikke oppfyller vilkåret i forskriften hva gjelder nedsatt gangevne. Han ble samtidig informert om muligheten for å påklage avgjørelsen til Oslo kommunes klagenemnd for transportsaker for forflytningshemmede.

[redacted] påklagde på vegne av sin sønn [redacted] Bymiljøetatens vedtak i klageskriv av 09.10.2018 (dok. 6). I klagen gjorde hun rede for deres situasjon og problemene som oppstår i hverdagen.

Bymiljøetaten bemerker:

Bymiljøetaten finner ikke hjemmel i forskrift om parkeringstillatelse for forflytningshemmede av 18.03.2016 for tildeling av parkeringstillatelse til [redacted]. I henhold til forskrift om parkeringstillatelse for forflytningshemmede § 3 b), kan parkeringstillatelse utstedes til:

«passasjer som regelmessig trenger hjelp av fører utenfor motorvognen og som har særlig behov for parkeringslettelse i samband med bosted, arbeid og/eller annen aktivitet fordi vedkommende ikke kan gå eller har store vansker med å bevege seg over noen lengde.»

Etaten er av den oppfatning at [redacted] ikke oppfyller vilkåret i forskriften hva gjelder nedsatt gangevne. Det medisinske vilkåret er at man ikke kan gå eller (for eksempel benytter rullestol) eller har store vansker med å gå (kun få meters gange). Forskriften tar primært for seg lidelser i bevegelsesapparatet og den fysiske evnen til å forflytte seg.

I legeerklæring og søknad fremgår det at det er søkers motvilje til å gå som er grunnlaget for søknaden. Bymiljøetaten har forståelse for klager sin situasjon, men finner at hans problem først og fremst synes å være relatert til behov for parkeringsplass i nærheten av bestemmelsesstedet grunnet utfordrende atferd, og ikke behov for konkret avlastning av en fysisk begrenset gangevne.

Bymiljøetaten har behandlet liknende problemstillinger tidligere og konkludert med at søkere i slike situasjoner faller utenfor den gruppe forflytningshemmede som forskriften er ment å gjelde for. Etaten tolker forskriftens ordlyd vedrørende nedsatt forflytningsevne til å omfatte rullestolavhengige personer eller personer som har store vansker med å gå korte distanser.

Bymiljøetaten viser til ovenstående og tilrår at klagen ikke tas til følge.

Bymiljøetaten ønsker å informere om at klager har hatt parkeringstillatelse i Oslo kommune siden 2010. Vi vil imidlertid understreke at selv om man tidligere har hatt parkeringstillatelse

så gir ikke dette automatisk rett til fornyelse. Det er fortsatt en betingelse at vilkårene i forskriften skal være oppfylt. Det foretas derfor en ny vurdering av søkers behov og gangevne ved hver nye søknadsrunde. I denne saken har Bymiljøetaten foretatt en ny vurdering på bakgrunn av innsendt dokumentasjon og vi finner ikke at forskriftens vilkår, hva gjelder nedsatt gangevne, er oppfylt.

Vedlagt følger sakens dokumenter.

Gjenpart av dette skriv er sendt [redacted] til underretning.

